ฉะบับที่ ๓๖.

c/o KAWAI 4890 SENKAWACHO 3CHOME
TOKYO JAPAN.

วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๙.

ของรักที่รัก.

พี่ห่างการเขียนถึงน้องดวงนี้เดือนหนึ่งเห็นจะได้ แต่น้องอย่านึกว่าพี่ลืมที่จะเขียนถึงน้องเป็นอันขาด เพราะพี่ติดการสอบไล่ประจำปี จะปลีกเวลาแม้แต่สักน้อยก็ไม่ได้ เวลาที่ว่างก็คือเวลานอนเท่านั้น แต่ก็ต้องอยู่ดึกๆหลายคืน ทำงานอย่างหนักทีเดียว เพราะปีนี้เป็นปีที่พี่จะต้องแข่งขันด้วย ที่ตาก็จะไม่ได้ขึ้นเรียนชั้น Higher grade ซึ่งเป็นชั้นสูงสุดในร.ร. พี่จึงต้องพยายามเต็มที่ ทำการงานทั้งหมด แม้แต่การเล็กๆน้อยๆก็ตาม จะมีแต่จะเสียเวลาเปล่าไม่ได้ รู้สึกโล่งเหมือนยกภูเขาออกจากอก รีบเขียนถึงน้องทันที แม้จะรู้สึกว่างและเหนื่อยสมองอยู่บ้างก็ต้องเขียน เพราะกลัวจะช้าเกินไปเสีย น้องจะโกรธเอาได้ อีกอย่างหนึ่งการเขียนถึงคนรักก็เป็นการ refresh สมองที่ได้ตรากตรำตั้งเครียดมาได้เป็นอย่างดีเหมือนกัน

จ.ม. ของน้องที่ลงวันที่ ๒๐ มกราคมอาจว่าให้พี่สัญญาว่าจะไม่หมกมุ่นและตั้งเครียดจนเกินไปนั้น พี่รู้ในขณะที่กำลังสอบ แต่ตอนนั้นพี่จะทำตามคำขอร้องยังไม่ได้ เพราะมันจำเป็น แต่จะว่าตั้งเครียดเกินไปนั้นก็หามิได้ ความจริงเพียงแต่มากว่าตามธรรมดาสักหน่อยเดียวเท่านั้น ก็ไม่เป็นการหักโหมอะไรหรอกที่รัก, น้องจงวางใจพี่เถิด พี่จะรักษาสุขภาพดีเสมอ เพียงสอบครั้งนี้ก็

หัวหกวันเท่านั้น เวลานี้ร.ร. ก็หยุดแล้ว พี่ก็ได้พักผ่อนเต็มที่ดีทีเดียว ขอบใจในความเอาใจใส่ของน้องที่มีให้พี่อย่างที่สุด จะตอบแทนบุญคุณอย่างสาสมที่เดียวเมื่อเวลาถึงคราว อ้อ! และที่น้องไม่อยากให้พี่ต้องเป็นหัวหมื่อนพักประพันธ์เพลงบางคนนั้น พี่ก็จะไม่เป็นหรอกยอดรัก, น้องไม่ต้องกลัวหรอก ถ้าพี่เป็นหัวแล้วก็ไม่จะได้น้องล่ะ, เพราะฉะนั้นพี่ก็ต้องจะไม่เป็นหัวเสียเป็นอันขาด. จะได้ๆ น้อง จริงไหมที่รัก?

เพลงที่พี่แต่งนั้นเสร็จแล้ว แต่พี่จะไม่บอกน้องว่าใช่ที่ใดที่ใด จะเป็นการไม่ดี ให้น้องเดาใจแต่เพียงว่าพี่ก็คงเป็นที่ใกล้แหละดี เพราะพี่คงไม่เก่งวิเศษไปกว่าชาวญี่ปุ่นหรอก น้องอย่าน้อยใจว่าพี่ไม่บอก ที่จริงทุกๆ สิ่งพี่อยากจะบอกน้องเสมอ แต่ที่บอกไม่ได้ละเอียดก็เพราะเห็นว่าน้องอาจคิดว่าพี่เป็นคนชอบอวดโน่นอวดนี่ จะทำแต่ความระอาให้เกิดขึ้นเปล่าๆ ทั้งพี่ก็เป็นคนมีนิสัยเกลียดความโอ้อวดอย่างมาก ชอบเงียบๆ เสียมากกว่า ถึงแม้น้องจะไม่ใช่คนจืดไม่น่าจะปิดกั้นตาม แต่พี่ก็ไม่อยากบอก เพราะเหตุผลดังทั้งนี้ แม้แต่ที่คุณพ่อคุณแม่ก็เช่นกัน คนท่านทนมามากๆ ปีถึงเล่าไป มีนิสัยเช่นนี้จริงๆ นะยอดรัก อย่าโกรธหรือน้อยใจเท่าใดเป็นอย่างอื่นไปเลยคนดีของพี่

พี่จะยติเพียงนี้ เพราะจะต้องเขียนจ.ด.ส. อีกมาก คงจะหนักต่อยดูยกันใหม่นะสะใภ้เมียยอดรักคนเดียวของพี่ ฝากคุมให้หนังเป็นพิเศษกว่าที่เคยสำหรับความสุขปีใหม่ปีอย่างนี้ไม่กลัน.

รัก-คิดถึงน้องทุกนาที

ป. ศิลปบรรเลง